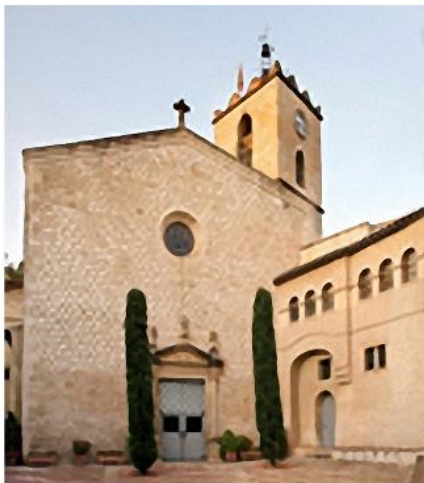

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA dels SANTS

Just i Pastor

Sant Just Desvern, 30 de Setembre de 2018. N° 35

VETLLAR PER LES PERSONES GRANS I SOLES

Moltes vegades d'una manera o altra ens arriben notícies de que, fins i tot en la nostra societat d'avui, hi ha moltes persones grans i d'edat avançada que viuen sols i potser sense recursos pel que és necessari. És cert que això no es va anunciant pel carrer per part dels mateixos afectats, ni tampoc, en moltes d'ocasions, entre veïns s'ignoren, pel descarats anonimat en que la nostra societat ha provocat pels costums i estils de vida que ha anat imposant.

A més les persones grans s'auto-marginen perquè els resulta difícil connectar amb un ambient tant ràpid, tant sorollós, tan tecnificat...També la manca de salut fa que no puguin participar en moltes de les activitats que en els variats àmbits culturals s'ofereixen i perquè a tots ells tenen les limitacions de mobilitat.

És veritat que hi sempre hi hauran imponderables per les moltes i diversitats circumstàncies, però sempre he pensat que si organitzéssim més la societat segons la realitat de servei i atenció en les diferents etapes de la vida i no tant pendent de la producció econòmica, tindrien més possibilitats moltes d'aquestes persones que ara resten en el soledat molt temps de la seva vida.

Aquest enfocament crec que hauria de dirigir-se envers les persones que viuen soles, però sense oblidar les que tot i tenint família estan isolades per les cases i que les famílies es troben només els vespres per sopar o, en el millor dels cassos, els caps de setmana i festes per compartir una mica més.

Ja sóc conscient que cada cas és una circumstància diferent però, amb una mirada general, els més grans pateixen més les conseqüències d'un món en el que els valors que dignifiquen a la persona estan un xic oblidats.

Tots, en general i més o menys a les mateixes edats, arribarem a experimentar aquestes situacions. Si hi pensem i ens fan posar els cabells de punta, no hem d'estar pensant en el nostre futur i vetllar per preparar-lo, sinó ja avui hem de sortir al pas dels que ja ho estan patint, potser a casa nostra o al nostre entorn o a nivell de poble.

Això que acabo d'exposar, és l'aspecte negatiu de la nostra convivència, però també, cal ressaltar que ja hi han iniciatives positives tant de jovent com de persones grans que col·laboren amb voluntariat en residències i d'altres centres en diferents activitats. També hi ha interès per part de la societat a través dels serveis socials. I també persones que, a nivell personal i amb iniciativa, ofereixen amistat, companyia, acompanyament a d'altres que estan soles.

Si hom pot disposar de temps que podria ocupar amb l'aproximació a alguna persona gran solitària, ben segur que seria una bona dedicació, un bon gest humanitari, un bon exemple de sociabilitat ben entesa i denuncia perquè tots prenguem consciència d'una realitat dura que es va solidificant en la nostra societat com quelcom inevitable.

Potser, també, pel que fa referència a residències, hom podria oferir-se per a visitar persones que ja no tenen família, o alguna activitat per a col·laborar dins el ritme de la mateixa institució.

Acabo amb una afirmació personal: Tenir en compte el que he exposat, pot ser una opció profundament cristiana d'amor a germans necessitats

Mn. Joaquim Rius

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Mc 9,38-43.45.47-48

La escena es sorprendente. Los discípulos se acercan a Jesús con un problema. Esta vez, el portador del grupo no es Pedro, sino Juan, uno de los dos hermanos que andan buscando los primeros puestos. Ahora pretende que el grupo de discípulos tenga la exclusiva de Jesús y el monopolio de su acción liberadora.

Vienen preocupados. Un exorcista no integrado en el grupo está echando demonios en nombre de Jesús. Los discípulos no se alegran de que la gente quede curada y pueda iniciar una vida más humana. Solo piensan en el prestigio de su propio grupo. Por eso, han tratado de cortar de raíz su actuación. Esta es su única razón: "No es de los nuestros".

Los discípulos dan por supuesto que, para actuar en nombre de Jesús y con su fuerza curadora, es necesario ser miembro de su grupo. Nadie puede apelar a Jesús y trabajar por un mundo más humano, sin formar parte de la Iglesia. ¿Es realmente así? ¿Qué piensa Jesús?

Sus primeras palabras son rotundas: "No se lo impidáis". El Nombre de Jesús y su fuerza humanizadora son más importantes que el pequeño grupo de sus discípulos. Es bueno que la salvación que trae Jesús se extienda más allá de la Iglesia establecida y ayude a las gentes a vivir de manera más humana. Nadie ha de verla como una competencia desleal.

Jesús rompe toda tentación sectaria en sus seguidores. No ha constituido su grupo para controlar su salvación mesiánica. No es rabino de una escuela cerrada sino Profeta de una salvación abierta a todos. Su Iglesia ha de apoyar su Nombre allí donde es invocado para hacer el bien.

No quiere Jesús que entre sus seguidores se hable de los que son nuestros y de los que no lo son, los de dentro y los de fuera, los que pueden actuar en su nombre y los que no pueden hacerlo. Su modo de ver las cosas es diferente: "El que no está contra nosotros está a favor nuestro".

En la sociedad moderna hay muchos hombres y mujeres que trabajan por un mundo más justo y humano sin pertenecer a la Iglesia. Algunos ni son creyentes, pero están abriendo caminos al reino de Dios y su justicia. Son de los nuestros. Hemos de alegrarnos en vez de mirarlos con resentimiento. Hemos de apoyarlos en vez de descalificarlos.

Es un error vivir en la Iglesia viendo en todas partes hostilidad y maldad, creyendo ingenuamente que solo nosotros somos portadores del Espíritu de Jesús. El no nos aprobaría. Nos invitaría a colaborar con alegría con todos los que viven de manera evangélica y se preocupan de los más pobres y necesitados.

José Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE:29	20h.	José Arrabal Arjona.
DIUMENGE:30	11h. 13h.	Rosalia Adell Fullola
DILLUNS:1	20h.	Maria-Àngeles Trassiera Coca.
DIMARTS:2	20h.	
DIMECRES:3	20h.	Elvira Boira Herrero (3è aniv)
DIJOUS:4	20h.	
DIVENDRES:5	20h.	
DISSABTE:6	20h.	MISSA FAMILIAR
DIUMENGE:7	11h. 13h.	Samuel Amorós. difunts familia Junquera Ezquerra; Blanca Carbajal; Mercedes Torres.

REUNIONS

DIJOUS, dia, 4 a les 20'30h. amb tots els pares dels infants que fan catequesi a la parròquia.

MATRIMONI

Aquest dissabte, dia 29, han celebrat el sagrament del matrimoni En José-Ramón Rodríguez Nebreda amb Mari-Emilia Alaphia i En Javier Prieto Mateos amb Marina Tort Ruipérez. Que visquin en l'amor més sincer.

DIUMENGE VINENT :

Vint-i-tresena Trobada de cossos de Portants del Sant Crist de Catalunya, serà Diumenge dia 7 a Cambrils (Tarragona)

DIMUMENGE VINENT COL·LECTA DE PRIMER DE MES